

да изпревари сутринята Магнева. И като се порадва въ себе си, че ще бжде заедно съ Бояна и ще се натича на воля — тихо се унесе въ първи сънъ.

Само Андреевъ не можеше да заспи.

Не го напущаше виденото въ кжщата на Петра Габара срещу жътва.

Той намираше, че тая вечеръ, той преживѣ онова, което нѣкога, като юношъ е преживѣлъ дома си само срещу Великденъ. Такъвъ възторгъ, такова ужидание и такава радостъ изпълняше душата на всички!... Цѣлъ день въ кжщи се говори само за утрешния день. Той видѣ, какъ самъ Петъръ Габара извади дочени дрехи отъ гардероба, прегледа ги, поржча да ги изгладятъ; дълго се любува на грижливото приготвление на Койка по облѣклото, съ което трѣбаше да се облѣкатъ всички въ кжщи; обиколи ратаи и ратакини, които сжщо се приготвяха за жътва и му се стори, че всички тия хора се готвятъ, не като за единъ обикновенъ день, както бѣше виждалъ другаде, кога настѣпва жътва, а за нѣкакъвъ празникъ. Въ цѣлия домъ се чувствуваше празнично настроение...

Привечеръ леля Таня запали кандилото, стори поклонъ; подпуши измирно... Сжщо както нѣкога, преди де се поселятъ въ столицата, въ тѣхната стара кжща, баба му правѣше срещу голѣмъ празникъ...

И нѣщо мило и затаено облѣхва душата му къмъ минали хубави дни

Тѣй ли е у тѣхъ сега! Тази вечеръ, когато тукъ се свещенодействува, че утре е день на жътва, че утре се увѣнчава трудъ, понасянъ цѣло лѣто — тамъ у бащинъ му домъ, гдето се мисли само за гешефти и печалби, за развлечение и охотно прекарани часове, сега може би баща му заедно съ другари, играе на карти; а може би нѣкжде по бирарии или кафенета, изпрозяватъ времето си; а може би волнодумствуватъ и замислятъ дребни клюки за да бжде по-разнообразенъ жи-